

אוטונומיה בגדה המערבית וברצועת עזה הייתי מציע לממשלת ישראל לאפשר למצרים לנסות להקים מימשל עצמי באזור רים אלה. אני בטוח שאחרי תקופה קצרה הם היו מתייאשים בעצמם ומבקשים מישראל לחזור ולקחת את הטיפול באוטונומיה לעצמה.

משה ורבורג, חדרה

ז'בוטינסקי ותלחי

בלהט הוויכוח על „המיתוס ההתיישבור תי“, שהתפתח בעתונים שונים, נשמעה גם טענתו של אורי אבנרי (העולם הזה 2150) כי מנחם בגין מושך את דרך הרביזיוניזם של זאב ז'בוטינסקי. כדוגמא הביא אבנרי את קריאתו של ז'בוטינסקי לנטישת תלחי. לאבנרי זו מקבילה ליחס בגין אל יישובי ימית.

יש כאן טעות היסטורית: עמדתו של ז'בוטינסקי בוועד הזמני אכן היתה בעד נטישת היישוב תלחי ועוד יישובים בי אצבע הגליל. אבל זאת משום שראה כי מלחמה בנסיבות שהיו, תהיה הרת אסון (בהארץ מיום כ"ט שבט תר"פ. לפני האסון, הוא כתב זאת בפירושו). כן טען שאין ערך פוליטי למות-קדושים. ז'בוטינסקי האמין כי אצבע הגליל תישאר ממילא בתחום המנדט הבריטי על ארץ-ישראל. משום שהיא חלק מארץ-ישראל ואולי לכך שלטת הצרפתים באזור היא זמנית. משום כך טען שאין להתעקש ולהחזיק

עידן אי-הבדאות

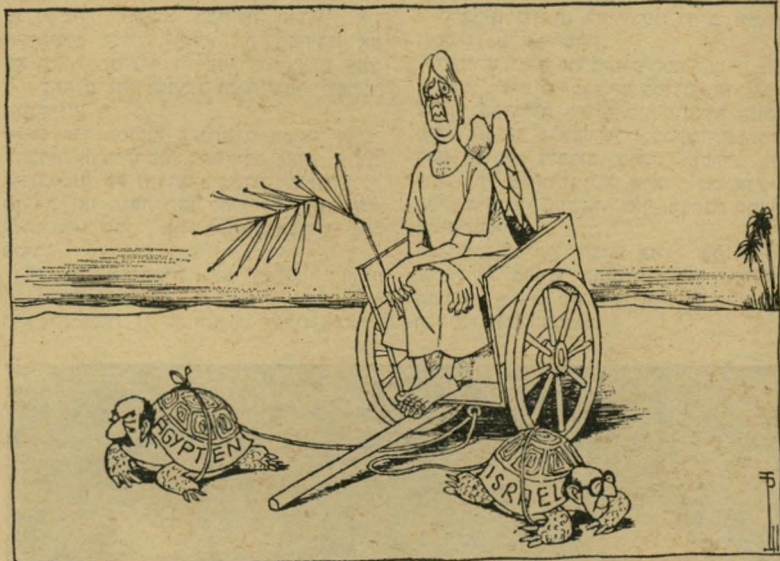
גם בהליכה לקראת שלום יש עברי פי פחת. לעזר וייצמן יש חושים בריאים וראש פתוח והמישקע היחיד שיש בו הוא מישקע הדם מן המילחמות אשר סכנתן עוד ערה ונושמת גם בעת הזו, אצל המהססים והפחדים, אצל כולנו כמעט. עזר וייצמן אומר שיש להגיד לעם את האמת ויש ליטול את הסיכון לשלום כשם שנטלנו בעבר סיכוני מלחמה. דברים בעיתם.

ככן העם אני רוצה לדעת את האמת, אך ורק אותה ושום דבר זולתה. פחות מעניינים אותי הטונים של הווי-כוחים והרכילות הזולות על התולים שחורים, או יונים של שלום החוצים בין פלוני לאלמוני. פחות מעניינים אותי הסיפורים המתקטים על גילויים אנושיים בין חברי המישלחות לשיחות וושינגטון. מעניינות אותי מאוד העובדות — ורק הן, מה, לעזאזל הושג — אם בכלל — בשיחות וושינגטון?

מה הוא ה„ייהרג ובל יעבור“ שלהם ושלנו — הקו החד, הברור, האכזרי שלעור מתו כושלים הניסוחים ונופלות חומות המילים?

מי ישלם את החור כספי המילואה אותו מבקש ראש ממשלתנו מהאח הגדול? איך מתכוונת ישראל למנוע הפיכת האוטונומיה ביהודה ושומרון למדינה פלסטינית אשר תקום, אם תחפוץ? האם הגענו בדרך אל השלום אל עברי

9	8		7	6	5		4	3	2	1
	14			13		12		11		10
			19	18		17		16		15
	23	22						21		20
27			26					25		24
				30				29	28	
					32			31		
37		36		35					34	33
			42			41		40	39	38
				47			46	45	44	43
					50			49	48	
						52		51		
60		59	58	57		56		55	54	53
			64		63		62		61	
		69		68	67			66		65
				73	72			71	70	
						75		74		
80		79		78					77	76
		87	86		85		84	83		82
			91			90		89		88
97				96			95	94	93	92
		103			102			101	100	99
						105				104

(לגר, זוד-דויטשה צייטונג, גרמניה)

התיישבות שנועדה לכלייה. אבחנתו זו הוכחה בדיעבד כנכונה.

דווקא בהתנגדות הוועד הזמני ניתן לראות קלות-ידעת: אנשי תלחי נדרשו לא לנטוש מקומם, אך לא קיבלו כל סיוע והופקרו למות. באשר לשימוש המאוחר של ז'בוטינסקי במיתוס תלחי ובדמותו של טרומפלדור, ההסבר הוא פשוט: טרומפלדור הפך לסמל של החייל המופת, לדוגמא של איש-צבא הירואי. ז'בוטינסקי שהעריך את גבורת טרומפלדור, ראה לי-הרים על נס דמות זו, שהלמה את תפיסתו בדבר חידוש הצבאיות העברית בארץ-ישראל.

הרצל ובלפור חקק, ירושלים

מחמיצים הזרמנות

בניגוד לדבריו של דובר רק"ח עוזי בורשטיין (פורום העולם הזה 2147) בעניין האוטונומיה, ובהסכמה, כמעט מליאה, עם מאמרו של אורי אבנרי בנידון, אני סבור שהאוטונומיה שתינתן לתושבי יהודה, ושומרון ורצועת עזה אכן תוביל — בתנאים מסויימים — להקמת מדינה פלסטינית בשטחים אלה. זאת, כמונב, בתנאי שלא תהיה הפרעה מכוונת של ממשלות עויינות, ואם אכן ישכילו הפלסטינים לתפוס את ההזדמנות.

בשנים 1948—1947, כאשר הוחלט באו"ם על חלוקת ארץ-ישראל והקמת שתי מדינות, יהודית וערבית, תוך התחשבות בזכר (המשד בעמוד 10)

פי פחת? זהו עידן אי-הבדאות עבור מי שנמאס להם להתבשל בהונאה העצמית כסימפטום לאומי לנפילה חדה, אשר תומט עלינו חלילה, אם נמשיך להסתחרר וללכת בדרך השקרים.

העם לא יתן לממשלה לאבד את דעתו לדעת.

אברהם שרון, עין-השופט

ממאיימים את השלום

עוד לפני מספר חודשים היה השלום ערך עליון ששני העמים, הישראלי והמצרי נכספו אליו בכל מאורם. השמחה הספוגי טאנית שפרצה בשתי המדינות עם יוזמת השלום של הנשיא סאדאת ביטאה היטב את התחושה של העמים. והנה תוך שנה אחת, דווקא כשהשלום קרוב יותר מתמיד הצטננה ההתלהבות. אם נזכה בימים הקרובים לחתימת הסכם שלום סוף סוף, אפס אם נראה ברחובות את אותם מחזות צהלה שניתן היה לראות בעבר, הפוליטיקאים, משני צידי המיתרס, הצליחו להמאיס עלינו את השלום. דומני שזו גם הרגשת העם המצרי. אני מקווה רק, שכאשר יפרוץ השלום יוכלו היחסים בין שני העמים לתקן את מה שקילקלו הפוליטיקאים.

אמתר רוב, חיפה

שינופי לבר

אם מצריים כל כך להוטה לחשליש

יישוב בגליל; 105) יישוב בערבה. מאונך:

- 1) יישוב בארץ; 2) קרס; 3) מבני גוז; 4) מקולות הגברים במקלה; 6) מיקוה-מים ענקי; 7) מיפעל המים לישראל; 8) שן המפתח; 9) חלק בארחה; 12) צורת יישוב הקלאית; 15) קורה עבה; 16) רז; 17) מגן על העין; 19) תנובה; 20) גועז הקלף הגבוה ביותר; 26) תוך הצוואר; 27) אדמה המצוייה בנגב; 29) שער; 30) ממכות מצריים; 33) מיפלט; 34) אמנה; 36) רהיט; 37) איסוף תרומות; 40) בן-אדם; 41) מילת-תחינה; 44) כינוי; 46) מן הבקר; 47) חומת-מים; 49) צלע במשור; 50) בהרת-קייץ; 53) „ציב-עוני“; 54) ריקוד ישראלי עממי; 55) לאן?; 56) מידת-שטח; 58) משאבת-הגוף; 59) מישקן החיה בשבי; 60) עושה-להטים; 62) פרוסה; 63) קוסם; 66) יישוב של עולי תימן; 68) יוכוחים; 71) זאטוט; 73) בואו ונעשה; 76) מחוספס; 77) מין מתכת; 79) דורס; 80) גיבעה קטנה; 82) מן הגפיים; 84) עשב-נוי; 85) מילת-שאלה; 87) חרופה; 90) עכשיו; 92) סל לפירות; 94) החיים שלי; 96) מדריך-גוער (ר"ת); 97. חיתת שעשועים; 99) יחידה ברכס; 101) בגיל זה — לחופה; 102) מינחה; 103) קידומת צרפתית.

מאונך:

- 1) על שמו קרויה בוליביה; 5) עיר ליד ירושלים; 10) הוראה מסורשת; 11) רצור; 13) מילת-שאלה; 14) שמא; 15) שאין נשמה באפו; 16) גלב; 18) עבורי; 20) אציל מיקראי; 21) סבון; 22) בירת הנגב (ר"ת); 24) גוף ראשון יחיד; 25) בת-יקול; 26) מושיע; 28) ציר הדלת; 30) גוי; 31) בדיחה, באידיש; 32) צידו הצינוני; 34) סופר יהודי-אמריקאי (ש"מ); 35) גוף ראשון רבים (הסוף); 38) חרש-עץ; 39) חי לילי; 41) בני-ברק (ר"ת); 42) משמש לריסון הסוס; 43) הווייה; 45) מעדנות; 47) מילת-זירור; 48) שם-חבה לתמר; 50) נרתיק החרב; 51) בהש-אלה; פתי; 52) שרוי בתענית; 54) תן-אור; 57) ציפור הניזונה מדגים; 61) קידומת הולנדית; 62) אולם; 64) מילת-שליה; 65) פואמה; 66) מיכסה אבית; 67) מול; 69) מחול אצילי; 70) גוף שלישי יחידה; 72) מעמסה; 74) מישכן התרנגור-לות; 75) בפעם נוספת; 77) שריד הסיי-גריה; 78) נתיב-מים רחב; 81) משמש לטיוח; 83) מצבת-זיכרון; 85) כיוון ש-צמית; 88) מספיק!; 89) לא מעניין; 91) ממלא-מקום (ר"ת); 93) רטוב במקצת; 95) גוף שני יחיד; 96) מושט על כל אורח; 89) מסולם הצלילים; 100) מכינוי האלר-הות; 102) רוח רעה; 103) אניון; 104)